

# Mường Mán

## Con Gái

Con gái là chúa ngây thơ  
Đã tròn mười bảy cử vờ mười ba  
Đã bảo rất ghét người ta  
Đôi con mắt cứ thật thà đong đưa  
Đang nắng sớm bỗng mưa trưa  
Bao nhiêu thời tiết chẳng vừa màu pha

Để vẽ lúc tươi như hoa  
Khi hờn như bão giông và vân vân  
Con gái tứ thơ băng khuâng  
Khiến con trai bước lạc vằn chiêm bao  
Thoáng gặp, muối ngõ ngọt ngào  
Điệu đàng gừng vôi trốn vào lời ca  
Con gái khác với quê nhà  
Sao xa cứ nhớ như là... tha hương